

رای دهندگان به واگذاری تیم فوتبال شهرداری اشتباه خود را جبران کنند

از 11 اردیبهشت ماه تا به امروز، روزهایی که تیم ملی والیبال زیر 23 سال در ورزشگاه رضازاده در برابر حریفان آسیایی بازی داشته است سلی از جمعیت جوان اردبیل در ورزشگاه حاضر شده و شور و نشاط خاصی در آنجا حاکم کرده اند.

نزدیک به سه ساعت جماعت مشتاق یک دل و یک صدا نام ایران را بر زبان جاری می کنند و بازیکنان را برای پیروزی مورد حمایت و پشتیبانی قرار می دهند. ورزشگاه رضازاده ظرفیت شش هزار تماشاگر را دارد و اتفاق افتاده است که در بازی های ایران به دلیل تکمیل ظرفیت سکوها تعداد بیشتری از علاقه مندان راهی به سالن اصلی پیدا کرده و پشت درهای بسته در حسرت ورود به سالن باقی مانده اند.

اردبیل مردم ورزشدوست و عاشق ورزش دارد. هنوز یادمان نرفته است که در بازی های خانگی تیم فوتبال شهرداری اردبیل در لیگ دسته یک بیش از 12 هزار تماشاگر در ورزشگاه تختی اردبیل حاضر می شدند و چه شور و حالی به محیط ورزشی می بخشیدند.

راستی چه کس و یا چه کسانی این عشق جوانان و فوتبال دوستان اردبیلی را از آنها گرفتند و چه کسانی بر طبل یک دندگی کوبیدند و تیم فوتبال شهرداری را وسیله ای برای تسویه حساب و یا زهر چشم گرفتن از برخی ها قرار دادند. راستی چه کسانی در قبال حمایت از تیم و تصمیم گیری در ارتباط با آن هر روز به بهانه ای و نامه ای بحثی و مطلبی جدید رو کردند و هیچ وقت علت محرومیت شهرداری از تیم داری و فوتبال قهرمانی را به مردم نگفتند و شفاف سازی نکردند.

راستی آن عزیزانی که در شورا برای واگذاری تیم رای مثبت دادند و به هر وسیله ای خواستند تیم را از مجموعه شهرداری دور بکنند این روزها کجا هستند؟ اگر برای یک لحظه در جریان بازی های ایران به ورزشگاه رضازاده می آمدند با تمام وجود درک می کردند که چگونه با رای خود، تماشاگران اردبیلی را از یک تفریح سالم بی بهره کرده اند و با حذف تیم و موضع گرفتن در قبال آن زمینه به بطالت گذراندن اوقات فراغت آنها را فراهم نموده اند.

می دانیم که آنها یعنی افرادی که به واگذاری تیم رای دادند و حتی

بر روی یک مصوبه خود به دلیل پایان دادن به مشکل تیم پافشاری نکردند و با عجله و خارج از نوبت جایگزینی سفته به جای ضمانت نامه بانگی را تصویب کردند الان بدجوری درگیر مسائل انتخاباتی هستند و بر من نگارنده این مطلب پوشیده است چگونه افرادی که فوتبال اردبیل را با رای خود به مرز فنا و نابودی رهنمون کردند باز برای ورود به شورا قدم پیش گذاشته اند و از ورزشی ها انتظار دارند که نام آنها را در روز انتخابات بر روی برگه های رای بنویسند ؟ اگر آنها با آن تفکر ورزشی دوباره بر مصدر کار جلوس بکنند این بار نوبت کدام تیم و کدام رشته ورزشی فرا خواهد رسید که نسخه نابودی اش را بیچند؟

پیشنهاد می شود آقایانی که رای به واگذاری تیم و جایگزینی سفته به جای تضمین بانگی داده اند بخشی از هزینه ستادهای خود را بر روی هم بگذارند و اشتباه خود را با تامین مقدار ضمانت نامه بانگی و خرید امتیاز یک تیم دسته دومی جبران نمایند و بدینوسیله با جبران شتاب از جامعه ورزشی حلالیت بطلبند.